

Opførsel i Guds hus

Vitnesbyrdene 5:491

Huset er familiens helligdom og lønkammeret eller skoven er det ensomme sted for personlig andagt; men kirkehuset er menighedens helligdom. Der bør være regler angående tid og sted for gudstjenesten og dens orden. Intet, der er helligt, intet, der vedrører Guds tilbedelse, bør behandles med ligegyldighed eller skødesløshed.

For at menneskene skal kunne gøre deres bedste med hensyn til at forkynde Guds ære, bør mødernes omgivelser være sådanne, at de leder sind og tanker til at skelne mellem det hellige og det almindelige. De, der har ophøjede begreber og ædle tanker og mål, er sådanne, hvis omgivelser og omgang styrker enhver tanke om guddommelige ting.

Lykkelige er de, der har en helligdom, den være høj eller lav, i byen eller blandt bjergenes utilhugne huler, i den beskedne hytte eller i ødemarken. (492) Hvis den er det bedste, de kan skaffe til veje for Mesteren, vil han hellige den ved sin nærværelse og den vil være hellig for Hærskarers Herre.

Det er kun alt for sandt, at ærbødighed for Guds hus er (496) næsten forsvundet. Man har ikke sans for hellige ting og hellige steder; det hellige og ophøjede værdsættes ikke. Er der ikke en årsag til den rådende mangel på gudsfrygt i vore familier? Skyldes den ikke, at man lader kristendommens ophøjede fane slæbe i støvet? Til sit folk fordum gav Gud fuldkomne og nøjagtige ordensregler. # Er hans karakter blevet forandret? Er han ikke den store og mægtige Gud, som hersker i himlens himmel? Ville det ikke være godt for os, om vi ofte læste de anvisninger, Gud selv gav hebræerne, for at vi, på hvem sandhedens herlige lys skinner, må kunne efterligne deres ærbødighed for Guds hus? # Vi har rigelig grund til at vedligeholde en inderlig, andægtig ånd i gudstjenesten. Vi har endog grund til at være mere betænksomme og ærbødige i vor tilbedelse, end jøderne havde, Men en fjende har været i virksomhed for at tilintetgøre vor tro på det hellige i den kristne gudstjeneste. - *Vidnesbyrd 5:495*

Opførslen i bedehuset

— Youth Instructor 15. oktober, 1896

Herren sagde gennem salmisten, “Herrens frygt er visdoms begyndelse;” men hos mange ofres ordentlig opførsel og selvrespekt for den mindste fristelse. En uærbødig handling fjerner barriere for næste skridt i den retning. De efterfølgende skridt er lette at tage.

Der kan ske hån og latterliggørelse under de *religiøse gudstjenester ved øjnene og fagter*. Herrens navn vanhelliges på den måde, og forvaltningen af hans ord er en smag af død til død for disse. Alle ord, handlinger og tanker får lov at flyde i denne forkerte kanal, og registreres i himlens bøger. Blot et *hånligt udtryk* vil udviske de religiøse indtryk; det er vanskeligt at besvare, og skaber ofte stor ubehag. Det er en af Satans mest succesrige vågen; men den eneste sikre måde at imødekomme den slags modstand er at fæstne øjnene på Jesus, vor tros ophav og fuldender. Så vil din tro forblive uplettet. Jesus indbyder dig ”se op og lev.” Se på din Genløser; tænk på ham; tal om hans kærlighed. Gør du det, vil du være på sikker grund. Du vil gøre godt ved at genspejle bibelsandhedens lys, og vil bære frugten af Guds herlighed. Og den dag Kristus viser sig for dig, vil du få sejrherrens belønning, livets krone.

Ærefrykt for Guds hus — "Livet sammen med Gud" 9. oktober

Når de som skal tilbe, kommer inn i møtelokalet, bør de gjøre det med sømmelig verdighet og gå stille til sine plasser. ... *Alminnelig samtale, hvisking og latter bør ikke tillates i Guds hus* hverken før eller etter gudstjenesten. De som tilber, bør bære preg av en inderlig, levende gudsfrykt.

Dersom enkelte må vente noen minutter før møtet begynner, bør de stemme seg til andakt i stille betraktning, med hjertet løftet opp til Gud i bønn om at gudstjenesten må bli særlig velsignet for deres egne hjerter og lede til at *andre blir overbevist og omvendt*. Vi bør huske at det er himmelske sendebud til stede i huset. Når vi er urolige og ikke benytter *øyeblikkene til ettertanke og bønn*, går vi glipp av et inderlig samfunn med Gud. ... Foreldre, løft kristendommens banner høyt i deres barns bevissthet. *Hjelp dem å flette Jesus inn i sin erfaring*. Lær dem å ha den største ærbødighet for Guds hus og å forstå at når de kommer inn i Herrens hus, bør det skje med hjerter som blir bløtgjort og styrt av tanker som disse.: "Gud er her. Dette er hans hus. Jeg må ha *rene tanker og edle hensikter*. ... Dette er stedet hvor Gud møter med sitt folk og velsigner dem." ...

Jesu liv side 426 - Liv i tempelforgården

Lyden af disse glade, frimodige stemmer var en fornærmelse for templets embedsmænd. De gik i gang med at sætte en stopper for den slags tilkendegivelser. De foreholdt folket, at Guds hus blev vanhelliget ved lyden af børnenes trampen og glædesråb. Da det gik op for dem, at deres ord ikke gjorde noget indtryk på skaren, appellerede de til Kristus: „Hører du ikke, hvad de siger?’ ‘Men Jesus svarede dem: Jo, har I aldrig læst: Af børns og spædes mund har du beredt dig lovsang?’“

Vidnesbyrdene 2:704

Man bør og da navnlig på [sabbatsdagen], interessere deres familie for dens helligholdelse og samles i Guds hus med få eller mange, efter som forholdene måtte være. De bør hellige deres tid og deres kræfter til åndelige beskæftigelser, for at den guddommelige indflydelse, der hviler over sabbaten, må følge dem gennem ugen. Af alle ugens dage er ingen så gunstig til andægtige tanker og følelser som sabbaten. Vidnesbyrdene 2:704